

TÓCÓI HARANGSZÓ

A Szent Család Templomból

19. évfolyam 10.szám - az Úr 2018. évének október havában

Az Oltáriszentség II.

Az Újszövetségben maga Jézus is alapos következetességgel készíti elő övéit az Élet Kenyerének elfogadására. A lakomákról szóló példabeszédek, Jézus lakomákon való részvétele, valamint a csodálatos kenyérszaporítás és a hozzá kapcsolódó, főleg János apostol által leírt (Jn 6) – az Élet Kenyeréről szóló beszéd, vezetnek el az utolsó vacsoráig, ahol a zsidó húsvéti vacsora keretében megalapítja az újszövetségi papságot és az Eucharisziát.

A csodálatos kenyérszaporítás után jelenti ki Jézus: „Én vagyok az élet kenyere. Atyáitok mannát ettek a pusztában és mégis meghaltak. Ez a mennyből alászállott kenyér, hogy aki ebből eszik, ne haljon meg. Én vagyok az élő kenyér, amely a mennyből szállt alá. Ha valaki ebből a kenyérből eszik, örökké él. A kenyér pedig, amelyet majd én adok, az én testem a világ életéért” (Jn 6,48-51). „Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, annak örök élete van, és én feltámasztom őt az utolsó napon. Mert az én testem valóságos étel és az én vérem valóságos ital” (Jn 6,54-55).

A zsidók ezen megbotránkoztak, de maguk a tanítványok is elbizonytalanodtak és voltak, akik emiatt eltávolodtak Jézustól. Jézus fel is tette nekik a kérdést: „Talán ti is el akartok menni?” – amire Péter felelt: „Uram, kihez mennénk? Az örök élet igéi nálad vannak” (Jn 6,67-68).

Jézus fent idézett szavai egyértelműen bizonyítják, hogy az Eucharisziában önmagát adja nekünk. Nem valami jelképet, emléket, hanem valóságosan, a testét és a vérét! Azért távolodnak el tőle, és azon botránkoznak, hogy hogyan adhatja ez a testét eledelül nekünk. Az a Jézus, aki azért jött, hogy életünk legyen, nem engedné, hogy félreértés miatt eltávolodjanak tőle. Ha nem valóban a testét és a vérét kellene vennünk az Élet Kenyerében, akkor megmagyarázná, hogy hogyan kell értenünk. Nem engedné, hogy emiatt többen is eltávolodjanak tőle. Ehelyett még a tizenkettőnek is felteszi a kérdést: „Talán ti is el akartok menni?” Amikor Nikodémus szó szerint érti az újjászületést (Jn 3,4-6), pedig itt csak ketten vannak, mégis megmagyarázza neki, hogy mit ért az újjászületésen.

Az utolsó vacsorán tehát Jézus, minden jelképes magyarázatot kizárva, saját testét és vérét adja a kenyérben és a borban, és arra hatalmazza fel apostolait, hogy ezt cselekedjék. Amikor pedig feltámadása után találkozik két tanítványával az emmauszi úton, a kenyértöréskor nyitja meg a szemüket, hogy felismerjék Őt és emlékeztesse őket az utolsó vacsorán történetekre és a lehetőségre, hogy a kenyértörésben (így nevezték az őskeresztények a szentmisét) mindig találkozhatnak vele.

András a.

Események templomunkban

Legutóbbi lapszámunk óta egyházközségünkben nem történt anyakönyvezett esemény.

Szeptember 18-án az egyházközségi képviselő testület tartott gyűlést, melyen András atya értékelte a nyár fontos egyházi eseményeit (primicia, templom- és plébánia-jubileum), majd a testület foglalkozott a Családi nap megszervezésének feladataival és a bérnálásra való felkészítés aktuális kérdéseivel.

Szeptember 29-én Családi nap volt plébániánk kertjében. A sokszínű programon mintegy 60 személy vett részt.

Október 7-én egyházközségünk néhány tagja a Jézus Szíve Plébánia híveinek egy csoportjával autóbusszos zárandokúton járt Mária Radnán.

Október 21-én Missziók vasárnapja. E napon gyűjtést tartunk a missziók javára.

Október 28-án ifjúsági szentmise lesz templomunkban fiataljaink ének- és zenekarának közreműködésével. Éjszaka az órákat 1 órával vissza kell hajtani!

November 1. Mindenszentek. Főünnep. Parancsolt ünnep. – **Teljes búcsú nyerhető** a szokásos feltételek mellett ha: (1) nov.1-8 között ájtatos lélekkel felkeresünk egy temetőt s ott az elhunytakért imádkozunk, vagy (2) nov. 1-én és-2-án egy templomot, vagy kápolnát keresünk fel s ott elmádkozunk egy Miatyánkot és egy Hiszekegyet.

November 2. Halottak napja.

November 3. Elsősombbat. Angyalföld téri volt kápolnánkban 14 órától adományokat fogadunk és osztunk rászoruló testvéreink részére. – Ügyeljünk rá, hogy adományaink között ne legyen szennyezett, vagy dohos tárgy, illetve ruhadarab.

Minden csütörtökön az esti szentmise után András atya hitbéli felzárkóztató vezet azok számára, akik hitbéli ismereteiket szeretnék megerősíteni, illetve továbbfejleszteni, valamint azoknak, akik felnőttként szándékoznak megkeresztelkedni.

Szombatonként az esti szentmise után bérnálási előkészítőt tartunk azok számára, akik november 18-án templomunkban szeretnének bérnálkozni.

A lelkiismeretről

A lelkiismeret az ember erkölcsi ítélőképessége, mellyel felelősségteljesen reflektál gondolatokra, döntésekre, vágyakra és tettekre. Jelentései: (1)A már **megtörténtek fölötti ítélet**, mely a tudatos és szabad cselekedeteket az erkölcsi törvényhez mérten jónak, vagy rossznak minősíti. (2) Alakítható **erkölcsi képesség** arra, hogy az ember a különféle cselekvési lehetőségeket összehasonlítsa, s közülük az erkölcsileg jót kiválaszthassa. (3) Szabad felelősséggel történő **személyes döntés**, melyhez a lelkiismeret szabadsága szükséges. – Lelkiismeretünk ítéletét elsősorban lelkiismeret furdalásként tapasztaljuk meg a rossz elkövetése után. *Franz Furger morálteológus*

A jó lelkiismeret szavát mindig követnünk kell, ellene cselekedni sohasem szabad.

Amit parancsol, meg kell tenni, amit tilt, nem szabad megtenni.

Kétes lelkiismerettel sohasem szabad cselekednünk. Szem előtt kell tartanunk, hogy az egyházi törvény előbbre való a világinál, a kinyilatkoztatott törvény az emberinél, a tiltó törvény a parancsoló törvélynél.

A lelkiismeret nevelése egész életen át tartó folyamat.

Diós István morálteológus

Mi nyomasztja a lelkiismeretünket?

Hogy hitünket nem gyakoroljuk? Miért nem követjük időnként az Úr Jézust? Talán félünk Tőle, vagy nincs erőnk? A mindennapi gondjaink miatt? Mégis, hogyan hiszünk? Hát nem kell a Jó Isten szeretete, az Úr Jézus ölése? Nem kell az üdvösség, az örök élet, a boldogság? Tudunk-e hittel imádkozni? Figyelünk-e a Jó Istenre? Figyelünk-e imáinkra? Vagy el vagyunk lankadva? Szoktunk-e imádkozni az Egyházért, hivatásért, szent életű papokért? Akarjuk-e megszabadítani a tisztítóhelyen szenvedő lelkeket, köztük ott lévő családtagjainkat? Na és ki fog a többi szegény bűnösért imádkozni, ha önzően nem törődünk a magunk lelki üdvével sem? A Jó Isten által adott szabad akarattal nem élünk-e vissza? Nem gondoljuk, hogy el kell majd számolni a tetteinkkel? Nem értünk szenvedett az Úr Jézus annyit, s így háláljuk meg, bűnös életünkkel? Miért feszítsük meg mi is Őt a belsőnkben? Jézus hogyan szenteljen meg Szent Lelke által, ha lanyha lelkületűek vagyunk? Hogyan várunk így tisztulást, gyógyulást az Úr Jézustól?

Tóth Szilvia

Igazság – Hazugság

El tud-e képzelni olyan helyzeteket, amikor megengedett a hazugság?

Induljunk ki abból, amit nekünk, keresztény embereknek a Biblia tanít. A 10 parancsolatból a nyolcadik azt mondja: „**Ne hazudj, és mások becsületében kárt ne tégy!**” Ez a parancs az ember nyelvvel elkövetett bűnt nevezi meg, és mint Isten által szabott kötelességet, az igaz beszédet állítja elénk. Azt gondolom, hogy ennek a tanításnak azonban minden ember számára követendőnek kellene lennie.

Vannak-e ez alól kivételek, van-e olyan helyzet, amikor mégis megengedett hazudnunk? A köznyelvből mindannyiunk számára ismert kifejezés a „kegyes hazugság”. Azt mondják a szakemberek, hogy a kegyes hazugság olyan segítő szándékú füllentés, csúsztatás, finomítás, amellyel senkinek sem ártunk. Gondolok itt olyan helyzetre, ha például megdicsérjük az inget, amelyet párunk választott, annak ellenére, hogy nekünk nem igazán tetszik. Ha azonban szó szerint nevetségesen fest, akkor minden sértődés ellenére igenis illik szólni. Persze nem mindegy, hogyan! Ilyenkor megállja a helyét egy kis finomkodás. Szerintem azonban soha ne hazudjunk konkrétan, inkább csak válogassuk meg a szavainkat, finomítsunk az igazságon!

Fontos kérdésekben pedig mindenféleképpen elengedhetetlen az őszinteség. De az igazság ilyenkor sem olyan szörnyű, ha jól van becsomagolva.

Szabóné Karácsony Annamária

A „kegyes hazugságot”, annak ellenére, hogy a kortárs közgondolkodás legitimnek tartja, el kell utasítanunk. A cél nem szentesítheti az eszközt.

Németh Gábor moráleteológus

Ne hazudj és mások becsületében kárt ne tégy!

Mindig azt mondjuk, amit az adott pillanatban igaznak tartunk? De egyáltalán mi is az igazság? Véleményem szerint legalább kétféle igazság létezik: Az egyik Tőlem teljesen függetlenül igaz és a Földön élő minden emberre igaz, mint például, hogy van Isten, vagy hogy a gravitáció hat. Hiába nem hiszek benne, hiába mondogatom, hogy nincs gravitáció, ha leugrom valahonnan, le fogok esni.

Ezzel szemben például az a tény, hogy a feleségem a legszebb nő a világon, már lehet nem minden ember számára igaz, mert teszem azt, a szőke haj és a kék szem valaki ideálja. Másrészt, ha én mától úgy döntenék, hogy nem azt nézem mennyire csinos és

milyen gyönyörűek a vonásai, hanem csak azt keresném, hogy milyen hibákat találhatok rajta, és erre irányítanám a figyelmem, csak idő kérdése, és megváltozna a bennem lévő Róla kialakult kép, az én igazságom. Vagyis véleményem szerint lehetnek olyan igazságok, melyek alakulására hatással lehetünk. Ilyen a másokról alkotott képünk, de az önmagunkról alkotott is. Ha folyton csak a hibáinkra figyelünk és olyanokat mondogatunk magunkról, hogy "én mindig mindent elfelejtek", akkor ezt egyre jobban el is hisszük magunkról és így önbeteljesítő jóslattá is válik! "Legyen hitetek szerint!" (Mt. 9,29) Vagy ha egy gyermeket (vagy akár egy felnőtt embert) folyton csak szidnak, előbb-utóbb Ő is el fogja hinni, hogy rossz, és ennek megfelelően is fog viselkedni. Érdeemes lehet tehát véleményem szerint az igazságnak inkább azt az oldalát kidomborítani, ami jó a Másikban és önmagunkban, így sem becsületében, sem személyiségében kárt nem teszek, sőt talán biztatásom javára válik.

Szél Barnabás

Amennyiben hamis állítás mellett döntünk, a megvédeni kívánt érték legalább akkora, vagy nagyobb legyen, mint az igazmondás, de ez is csupán csökkenti, de el nem törli a hazugság negatív karakterét.

Németh Gábor morálteológus

A temetőkről

A feltámadásra váró megszentelt testek ideiglenes pihenőhelye a temető. Az Egyház által megáldott szent hely. A temető latin neve coemeterium, jelentése: „nyugvóhely”, németül: Friedhof, azaz „békeudvar”, olaszul campo santo vagyis „szent mező”.

A középkorban a templomok és az ispotályok mellett, illetve körül létesültek temetők. A köztemetők előzményei a középkori hatalmas méretű járványok nyomán jöttek létre. Az egyházi és világi méltóságokat a templomokban helyezték örök nyugalomra. A tridenti zsinat (a XVI. században) ezt csak a püspökök és a káptalanok tagjai számára engedélyezte. Az egyházjog ma is tiltja a templomban való temetkezést (kivéve az altemplomokat, kriptákat). Helytartótanácsi rendelet következtében 1788-tól a temetőket a helységekön kívül kellett létesíteni. 1824-ben a katonai hatóságok, 1828-ban a helytartótanács rendelte el a városi temetőkben halottas kamarák felállítását. A régi hazai egyházmegyei zsinatok megkövetelték, hogy tartsanak távol a temetőtől mindent, ami a szent hely csendjét és kegyeletes jellegét zavarná, továbbá azt, hogy a temetőben a szent helyhez illően kell viselkedni. „A temető az egyházközség kegyeletének tükré.” Felszólították a lelkipásztorokat, buzdítsák híveiket, hogy hozzátartozóik sírját minden hivalkodás nélkül, de szerető kegyelettel gondozzák. A síremlékek, szobrok és sírfeliratok katolikus szellemiséget tükrözzenek. A lelkipásztorok sírjainak gondozását a plébánosok és az egyházközség közös feladatául szabták. Ahol csak községi /városi temető volt, ott törekedni kellett arra, hogy területének egy része a katolikusok temetkezései számára legyen elkülönítve, majd megáldva.

Gyűjtötte és összeállította Takács J.

Vasárnapi szentmiséken felolvasó testvérek

Október 21. (Évközi 29. vasárnap) Mária Légió

Október 28. (Évközi 30. vasárnap) Ifjúság

November 4. (Évközi 31. vasárnap) Rózsafüzér Társulat

November 11. (Évközi 32. vasárnap) Takács család

Megér egy mosolyt

A takarítónő már az örület határát súrolja.